

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000
Letna naročnina » 6.000
Letna inozemstvo » 8.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVII. - Štev. 11 (1343)

Gorica - četrtek, 13. marca 1975 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Kristianove obveznosti v postnem času

Evangelij prve nedelje v postu nam je predstavil Kristusa v puščavi, kamor se je umaknil po Janezovem krstu, da bi se pripravil na delo, ki ga bo imel po božjem načrtu kot učitelj in odrešitelj človeškega rodu. V odmahnjenosti od ljudi se je z odpovedjo najbolj nujnim življenjskim dobrinam in z molitvijo pripravil, da v celoti izpolni voljo nebeskega Očeta.

Kot iz nebes poslani Reševalec ljudi bo moral Kristus z zgledom in naukom, zlasti pa z mnogimi žrtvami pokazati način, kako naj človek zmaguje nad seboj, kako naj se osvobaja od zla in kako naj postaja ob božji energiji ali milosti vedno bolj nov ali odrešen človek.

KRISTUS NAM JE V VZPODBUDO

Ko sveto pismo govori o tem, kako je bil Kristus po dolgem postu lačen in skušan od hudobnega duha, so v tem opisanju obsežne resnične življenjske in družbene okoliščine tedanjega Judovskega sveta, s katerimi se je moral ves čas svojega javnega delovanja spoprijemati. Jezus je bil skušan, hudobni duh ga je nekako izzival po ljudeh in po notranjem prišepetavanju, naj bi se izneveril poslanstvu, ki mu ga je naložil Bog.

V teh skušnjavah mora vsa Cerkev kot izvoljeno ljudstvo Nove zaveze in tudi vsak kristjan odkriti, kje je v sedanjem svetu nevarnost, da postanemo nezvesti nalogi, ki jo imamo kot Kristusovi učenci in pričevalci.

Jezus iz Nazareta bi si mogel urediti na zemlji zelo ugodno življenje: mogel bi si pridobiti naklonjenost oblastnikov in ljudstva; lahko bi dosegal brez žrtev velike uspehe pri svojem učenju in iskanju grešnikov. Jezusa so sorodniki in celo nekateri njegovi učenci nagovarjali, naj se pokaže svetu, naj se uveljavi s svojimi čudeži, da bi bil slavljen in priljubljen pri vseh.

Ko je Gospod nekoč jasno napovedal svoje trpljenje in smrt na križu v Jeruzalemu, ga je apostol Peter prepričeval, naj nikar ne gre v to zlo. Tragično je bilo za Kristusa, da ga ljudje v veliki večini niso znali ali pa niso hoteli razumeti: sanjali so o nekem zemeljskem kraljestvu, niso pa imeli razumevanja za kraljestvo resnice, bratstva in svetosti, ki bodo sad Kristusove pokorščine in njegove daritve.

Na Kristusu krepko odsevajo zlasti tri značilnosti: bil je v polnem pomenu besede ubog, nenavezan na zemeljske dobrine; bil je iskren v vsem govorjenju in nastopanju; nič ni storil z namenom, da bi se ljudem dobričal ali iskal svoje časti; tretja poteza njegove osebnosti pa je polna svoboda, nikomur se ne usužnjuje, nobeno neurejeno teženje ga nima v oblasti.

Samo On je mogel z vso odkritostjo stopiti pred ljudi, celo pred svoje nasprotnike in jim zastaviti vprašanje: »Kdo izmed vas mi more dokazati greh?« Dopustil je, da so ga zaradi polne predanosti resnici zapuščali ljudje, doživljal je neuspehe pri delu in celo krivični obsodbi se je tiho podvrgel, a v nobeni stvari in v nobenem položaju se ni izneveril svojemu poslanstvu.

RESNA VPRAŠANJA

Ob tem vzvišenem zgledu Boga-človeka se mora celotna Cerkev in vsak njen ud, to je vsakdo od nas, resno vprašati: odkod preti meni skušnjava ali nevarnost, da postanem nezvest sebi, Bogu in družbi? Kateri dobrini ali strasti sem zaslužjen in ravnam zato proti svojemu notranjemu prepričanju samo, da bi ohranil lep videz pred ljudmi?

Vsakdanje življenje z nešteti idejnimi nasprotji in notranjimi slabimi teženji postavlja človeka neprestano v položaj tehtanja in moralnega odločanja. Tako bi npr. duhovnik napačno ravnal, če bi si postavil v dušnopastirskem nastopanju geslo: vsem ljudem hočem biti prikupen, v nobeni stvari jih ne bom opominjal ali grajal.

Zgrešeno bi ravnal starš, če bi se hotel znebiti sitnosti z otroki s tem, da jim

dajejo polno prostost in morda še denar z namenom dajati vtis, kako jih ljubijo. Krivično bi ravnal obrtnik, ki bi zaradi večjega zaslužka ali zaradi gospodarske stiske pri naročenem delu uporabil slab material oz. bi dal iz rok izdelek, ki ga je površno napravil.

V vseh teh in podobnih okoliščinah velja tista izbira, ki jo je delal Kristus v življenju in ki jo je apostol Pavel izrazil z besedami: »Če hočem ljudem ugajati, postanem sovražnik Bogu.«

Če naj postni čas preživimo v duhovni prid, si moramo biti najprej na jasnem, kaj je v našem življenju narobe, v čem so nasa pričakovanja in načrti v nasprotju z božjo besedo. Verjetno prav zato marsikdo ne pride k luči, beži pred božjo besedo, ker se boji ugotoviti in priznati, da je v svojem ravnanju krivičen.

Verjetno bi bilo treba marsikaj spremeniti tudi v našem družbenem delu, kjer se le preveč opiramo na sredstva ali izbiramo načine, v katerih je premočno zaupanja v nadnaravna sredstva. Iščemo potov, kako bi prišli do hitrih in vidnih uspehov, čeprav bi morali vedeti iz Jezusovega zgleda in učenja, da vse dobro počasi in nevidno raste in le za ceno vztrajnih žrtev zori v bogato žetev. »Nič ni tisti, ki seje — beremo pri sv. Pavlu — in zaliva, ampak tisti, ki daje setvi rast — Bog.«

KRISTJAN V SVETU

Verjetno je v sodobni družbi mnogim žal, da v raznih deželah Cerkev nima več tiste prednosti, raznih predpravil in opore od svetne oblasti kot se je to dogajalo v preteklosti. Njeno delo je vedno bolj utesnjeno na področje vesti in božjega oznanila.

Zavedajmo se, da je prav to njeno delovno področje, da služi svetu in vsem, kar je resnično dobrega in lepega in se veseli vseh resnično človeških dosežkov v gospodarstvu, tehniki in kulturi po prizadevanjih svetnih ustanov, ljudi. V tej stvari lahko zaidemo tudi verni ljudje v neko zakrinkano skušnjavo, namreč da bi se zapirali sami vase in bi s svetom ne hoteli imeti nobenega opravka.

Kristjan mora ljubiti svet, mora med ljudi, v sredo kulturnega, družbenega in političnega življenja, a hkrati se mora, tako uči drugi vatiškanski koncil, ravnati po opominu sv. Pavla, po katerem naj se tisti, ki ta svet uporabljajo, ne ustavljajo ob njem: zakaj podoba tega sveta preide.

Koncil govori previdno o begu pred svetom. Ko ponovi Pavlov izrek, po katerem podoba tega sveta preide, doda pojasnilo: »Preide podoba tega sveta, ki jo je skazil greh.« In ko navaja drug Pavlov stavek: »Ne ravnajte se po tem svetu.« dostavlja »to se pravi, po tistem duhu nečimrnosti in hudobije, ki človeško dejavnost, naravnano na službo Bogu in človeku, spreminja v orodje greha.«

Koncil na več mestih opozarja, da je ob stiku s svetom potrebna čuječnost, previdnost in obvladovanje samega sebe. Vendar pa z druge strani jasno in odločno pošilja kristjana v sredo sveta in k njegovim dejavnostim.

Skratka: kakor so v svetu odrazi greha, sebičnosti, so pa v njem tudi sledovi in sadovi poštenega dela in plemenitih žrtev ljudi. Na vseh področjih kulture: v prirodnih znanostih, v umetnosti, v vzgojnem delu, zakonodaji in upravljanju raznih ustanov kot so denarni zavodi, bolnišnice itd. Saj je v vseh teh človeških dejavnostih veliko resnice, dobrote, veliko dejanske pomoči za graditev vedno bolj človeka vrednih življenjskih pogojev.

Poleg tega svet sestavljajo tudi ljudje. In tudi v teh ni le zlo, ni le sebičnost, le nespamet, temveč tudi dobrot, urejenost, modrost. Stik s takimi življenji pa more le dvigati, le plemeniti.

Naj bi v postnem času tega najbolj svojiskega dela kristjana ne prezrli. Ni dovolj le moliti, priti v cerkev, se postiti, pri tem pa ne biti v službi svetu. Prav z žrtvijo v korist bližnjim, ki so v duhovni ali materialni stiski, dokazujemo ljubezen

Najprej internacionalisti, nato Slovenci

V nedeljo 2. marca se je zaključil kongres tržaške avtonomne federacije KPI, ki je za razliko od prejšnjih potekal v bolj sproščenem in mestoma tudi polemičnem ozračju.

Povod za takšen živahen potek sta dala predvsem dva argumenta: predlog vsedravnega tajnika Berlinguerja o tako imenovanem »zgodovinskem kompromisu« (to je o zblizevanju s Krščansko demokracijo za morebitno sestavo skupne vlade tudi ob podpori socialistov) ter problematika slovenske manjšine ter zadnja Vidalijska stališča do jugoslovanskih partizanov, katerim ne priznava, da so Trst osvobodili, ampak da so ga zgolj okupirali.

Predlog o zblizevanju s KD in katoličani sploh ni naletel pri tržaških komunistih (ne slovenskih ne italijanskih) na preveč ugoden odziv. To je povsem razumljivo, saj je partija ves povojni čas prikazovala KD kot svojega najhujšega nasprotnika, proti kateremu se je treba brezkompromisno boriti. Sedaj pa naenkrat ponujanje roke isti KD!

Marsikateroga člana partije je to zmedlo in mu »zgodovinski kompromis« ne gre v glavo. Kar se slovenskih članov partije tiče, so Berlinguerjev predlog osvojili zgolj formalno in na zelo dolgoročni osnovi, ker vedo, da pri tem ne bi mogli prezreti slovenskih katoličanov, do katerih pa doslej niso imeli preveč strpnega zadržanja.

Pa pustimo sedaj »zgodovinski kompromis« ter pogledimo nekoliko v ozadje kongresa, ki utegne biti zanimivo posebno za nas Slovence. Predvsem sta se na kongresu spoprijeli dve tezi glede zahtev slovenske narodnostne skupnosti. Skupina slovenskih komunistov, ki živijo in delujejo pretežno v slovenskih vaseh, se je zavzela za to, da partija dosledno tudi v praksi spoštuje dvojezičnost, posebno še v sindikalnih organizacijah, in da bi se morali tudi italijanski komunisti zanimati za vprašanja Slovencev.

Glede trditve Vidalijski v svoji zadnji knjigi, da so jugoslovanski partizani Trst zgolj »okupirali« in ne osvobodili, so bila mnenja raznih vidnih komunistov tudi različna. Medtem ko so slovenski člani njegove trditve zavrnili (razen Jelke Grbec), pa so nekateri njihovi italijanski kolegi zelo trdovratno branili Vidalijski in njegova stališča.

Pri tem sta se kot najbolj zagrizena izkazala Laura Weiss in pristanišnik Claudio Tonel, ki sta ostro polemizirala s slovenskimi tovariši, s predsednikom SKGZ Racetom o njegovih izvajanjih na lanski mednarodni konferenci o manjšinah v Trstu (na kateri ni Boris Race nič škodljivega rekel ali predlagal za slovensko manjšino, op. pisca) ter z glasilom ZKJ, ki je kritiziralo omenjeno stališče Vidalijski do Trsta in o dogodkih leta 1948.

Weissova je zavzemanje Slovencev za svoje pravice od večinskega naroda označila za »nacionalizem, proti kateremu se ne borimo.« Zaključila je s trditvijo, da morajo komunisti biti najprej in predvsem internacionalisti... in šele nato Slovenci, Italijani, itd.

POLITIČNI ZAKLJUČKI ZA SLOVENCE

Iz povedanega lahko potegnemo določene zaključke in jih damo v razmišljanje vsem zamejskim Slovincem in tudi odgovornim forumom matične domovine za do Boga in se najmočneje borimo proti grehu.

Na pepelnico sredo, ko smo nastopili pot priprave na duhovno prenovo našega življenja, kar naj bi se kazalo tudi v družbenih odnosih, je Cerkev takole molila: »Gospod, slovesno obhajamo daritev na začetku posta in te prosimo: s pokoro in dobrimi deli naj krotimo kvarno življenje, se očistimo grehov, nenehno naj premišljujemo božjo besedo in tako bo naše življenje obrodilo sadove.«

JOZE JAMNIK

politiko do njenih manjšin za mejami, predvsem v Avstriji in v Italiji.

1. Slovenci so v vsedravnih strankah dobrodošli samo, če pridno delajo in da niso preveč glasni s svojimi zahtevami.

2. Vključevanje Slovencev v »napredne« oz. levičarske stranke, kot sta KPI in PSI, po dvajsetih letih ni prineslo pričakovanih rezultatov; nasprotno: slovenski člani se morajo še v omenjenih strankah boriti za svoje osnovne pravice. Koroška zgovorno uči, kakor tudi razmere pri nas, ko se zavzemanje za narodnostne pravice označuje za nacionalizem, dvojezičnost v jav-

nih ustanovah pa za zgolj načelno vprašanje.

3. Najboljša izbira za narodno manjšino je torej še vedno pot samostojnega ne samo kulturnega ali športnega nastopanja, temveč tudi na politični ravni, kjer se pravzaprav odloča o naši bodočnosti.

Potek dogodkov pohovno potrjuje pravilnost poti, ki so jo izbrali tisti tisoči Slovencev, ki na volitvah glasujejo za samostojno od vsedravnih ital. strank povsem neodvisno politično predstavništvo, ki ga zagovarja in konkretno izvaja Slovenska skupnost.

Tržaški Slovenec

Koroške deželnozbornske volitve

(Od našega posebnega dopisnika)

V nedeljo 2. marca se je na Koroškem v Avstriji od 347.000 volivnih upravičencev nekaj nad 300.000 poslužilo svoje demokratične pravice.

Dvomesecni volivni boj je bil do sedaj najostrejši in se je odvijal izključno na hrbitih slovenske narodne skupnosti. Težko je bilo razlikovati med pristaši svobodnjaške stranke FPÖ, pripadniki ljudske stranke ÖVP in obojevalci mednarodnega marksizma SPÖ. Vsi so Slovincem odrekli lojalnost do države Avstrije, prvi so jim osporavali celo življenjski prostor. Vsa gospodarska vprašanja so v volivni borbi igrala podrejeno vlogo.

Koroški Slovenci so že v letih 1949, 1953 in 1965 poskusili s samostojnim nastopom pri deželnozbornskih volitvah. Tokrat pa so morali tudi tisti Slovenci, ki so v povezavi s socialistično stranko pričakovali zboljšanje narodnostnih prilik v deželi, spoznati, da ta pot ni mogoča, posebno še sedaj, ko se je socialistična stranka pod novim vodstvom odela z izrazito nemško nacionalnim plaščem.

Narodni svet koroških Slovencev je dal pobudo za razširjeno slovensko volivno skupnost in ta-

ko je nastala Koroška enotna lista (KEL), ki naj bi nagovorila tudi nemške sodeželane. Volivno geslo je bilo: Vse za mir in za enakopravnost obeh narodnostnih skupin v deželi.

Ko smo v nedeljo zvečer slišali volivne rezultate, smo morali spoznati, da na Koroškem zmaguje nemški nacionalizem, pa naj bo rjav, črn ali rdeč. Mandate so si razdelili 4 : 12 : 20, kakor je to razmerje bilo v zadnjih petih letih.

Koroška enotna lista je dosegla 6.130 glasov in ji je manjkalo 1.400 glasov za lasten mandat. Koroški enotni listi ni sicer uspelo pridobiti nemških volivcev, razen par posameznikov. Ni ji tudi uspelo večje število slovenskih volivcev spraviti iz nemške socialistične stranke, kamor jih je gonila 20 let Zveza slovenskih organizacij. Je pa Koroška enotna lista ustvarila zdravo jedro in pritegnila tudi lepo število mladenk in mladincev in okoli tega jedra bo rasla bodočnost koroških Slovencev.

Marca 1973 smo pri občinskih volitvah na samostojnih slovenskih listah dobili 3.908 glasov, dve leti pozneje 6.130. To vzbuja upanje.

Ra.

Pritožbe poljskih škofov

Položaja Cerkev na Poljskem gotovo ne moremo primerjati z onim na Češkoslovaškem, kjer je Cerkev v skoro suženjskem odnosu do države, vendar pa tudi poljski škofje z marsičem niso zadovoljni.

Prva pritožba velja na račun gradbenih dovoljenj za nove cerkve. Ne, da oblasti načelno ta dovoljenja odbijajo, pač pa je do dovoljenja zelo težko priti. Najprej je treba vložiti prošnjo za zidanje cerkve; temu sledi, če je prošnja pozitivno rešena, prošnja za lokacijo, tj. gradbeni prostor; nato prošnja za odobritev gradbenega načrta in nazadnje prošnja za izvedbo gradnje.

Druga pritožba se nanaša na verski tisk. Trenutno sta poljskim vernikom na voljo le dva verska tednika; eden izhaja v Krakovu, drugi pa v Poznani. Škofje pa si želijo škofijskih glasil, da bi lažje prišli v stik s svojimi verniki.

Tretja pritožba se tiče poučevanja verouka. V šolah se verouk ne sme učiti, pač pa se poučuje od šestega do osmega razreda osnovnih šol ateizem. Na deželi so uvedli lani tako imenovane združene šole; z avtobusi prevažajo otroke na določene kraje, kjer ostanejo ves dan. Tako otroci nimajo priložnosti, da bi se med tednom udeležili pouka katekizma.

Na Poljskem tudi niso dovoljene verske organizacije kot npr. Katoliška akcija niti verska združenja dobrodelnega značaja. Na ta način je vsa teža na ramah duhovščine, ko bi lahko verni laiki, če bi

imeli svoje organizacije, v marsičem pomagali.

Zadnja pritožba velja vojaški službi, katero morajo bogoslovci takoj nastopiti, ko dosežejo predpisano starost, medtem ko lahko drugi študentje odložijo vojaško službo, dokler ne končajo univerzitetnega študija. Vojaška služba traja dve leti. Komunistični režim je upal, da bo potom nje dosegel osip v vrstah bogoslovcev, kar pa se ni zgodilo. Bogoslovci se po opravljenem vojaškem roku redno vračajo v bogoslovje.

Škof Tokarczuk, ki vodi škofijsko Przemisl na skrajnem jugovzhodu države, svoje bogoslovce še posebej pohvali. Pravi, da so duhovniški poklici »visoke kakovosti«. Duhovniki so med najbolj discipliniranimi in velikodušnimi na vsem Poljskem. Mlade duhovnike pošilja na nove pravkar ustanovljene župnijske centre, kjer še vse manjka, pa ga nikdar ne razočarajo.

»Pri nas — je škof s ponosom dejal — nimamo kristjanov, ki bi to bili zato, ker so bili kristjani očetje in dedi. Naši kristjani verujejo iz prepričanja. Ob naraščajoči laicizaciji in vsiljevanju brezboštva se mora vsakdo opredeliti. Večina se še vedno opredeli za Kristusa in Cerkev. Zato bo pri nas biti duhovnik še dolgo privlačen in izbere vreden poklic.«

Kako drugače kot pri nas v Italiji, kjer Cerkev uživa vse svoboščine! Ali pa prav zato?

Trinkova proslava Negativno stališče do goriškega obračuna

SKPD »Mirko Filej« je v nedeljo 9. marca pripravilo spominsko svečanost ob 20-letnici smrti slovenskega beneškega duhovnika Ivana Trinko-Zamejskega.

V začetku je nastopil goriški mešani zbor »L. Bratuž«, ki ga je vodil prof. Stanko Jericijo. Zapel je Gallusovo Beati estis, Matije Tomca Majsko noč na besedilo I. Trinko, A. Grebminga V tujini in Janeza Skroupa Kje dom je moj.

Nato je dr. Rado Bednarik s pesniško, zaneseno in prepričljivo besedo pestro predstavil lik beneškoslovenskega očaka Ivana Trinko-Zamejskega, ki je vse življenje ostal zvest svojemu idealu duhovnika, pesnika in narodnega buditelja. Spoštovali in cenili so ga vsi, ki so ga poznali, tako Slovenci kot tudi Italijani, Nemci in drugi.

Med slavnostnim govorom sta Trinkove pesmi in nekaj odlomkov iz njegovih del

prebrali Kazimira Blažič-Sorč in Metka Klanjšček.

Slovesno akademijo je zaključil vokalni oktet, ki je zapel Trinkovo skladbo psalma Iz globočine. Pri klavirju je izvedbo spremljala prof. Lojzka Bratuž. Vsa Trinkova proslava je izzvenela kot svečanost v spomin buditelja beneških Slovencev, čigar duh je še vedno med nami, poln preroške besede za lepšo prihodnost naših rojakov v Slovenski Benečiji.

Tudi udeležba pri nedeljski proslavi je bila zares lepa. Vsi so od nje odhajali s priznanjem za prireditelje in zadovoljni nad spominsko svečanostjo.

Ob tej priložnosti je v atriju Katoliškega doma razstavljal svoje perorisbe mladi beneškoslovenski slikar Hijacint Jussa. Prav tam smo lahko ogledali nekaj listin in del iz Trinkove zapuščine. - jam

Zupna cerkev v Trčmunu; ob njej je našel svoj zadnji dom oče beneških Slovencev msgr. Ivan Trinko

Ob dvajsetletnici SKAD

»Teško je pisati članke ali komemorirati uradno razne obletnice, še težje je o tem pisati, ne da bi padli v skušnjavo po nepotrebnih retoriki in svečani obliki.« Tako se začne članek, ki ga je dr. Andrej Bratuž napisal kot uvodnik za brošuro, ki jo je izdalo Slovensko akademsko društvo SKAD ob jubileju svojega ustanovnega občnega zbora, ki se je vršil dne 11. januarja 1955.

Društvo slavi torej dvajsetletnico. Morali bi reči slavimo, ker čutimo, danes bolj kot kdajkoli, da je SKAD vendarle naše društvo, društvo vseh mladih in ne več mladih, vseh, ki čutimo potrebo po nenehnem kulturnem in duhovnem bogatenju, ki nam ni vseeno, kako se odvija prosvetno življenje na tem čudovitem in vendarle razdvojenem delu naše dežele. Društvo nas, ki si ne moremo predstavljati Gorice brez SKAD. Nas, ki nam majhna skupina mladih in idealističnih študentov, kljub vsem mogočim težavam, nudilo duhovnega zadoščenja in zadovoljstva, kljub temu, da živimo v nenehni nevarnosti, da se poplavitimo in da se porazgubimo vsak po svojih poti.

SKAD je našlo svojo lastno pot »v širjenju znanstvene kulture oz. umetnosti med člani in med širšimi sloji naše narodne skupnosti. Vse to pa ne pomeni kake elitne ali aristokratske izbire, marveč razodeva le posebno nalogo, ki jo ima in ki jo mora imeti akademsko društvo,« nadaljuje dr. Bratuž.

Ce nekoliko pregledamo delovanje SKAD v tem dvajsetletju ugotovimo, da je bilo storjeno mnogo koristnega, kljub vsem težavam, s katerimi se društvo in njegovi aktivni člani vsak dan srečujejo, kljub ne vedno zadostni požrtvovalnosti članov in kljub finančnim težavam, ki mu premočkrat pogojujejo in ovirajo plodnejše in popolnejše delovanje.

V vseh teh letih je SKAD nenehno in z izrednim čutom za kvaliteto prirajal raznovrstna predavanja, cikle predavanj (bilo jih je kar šest), študijske dneve (v Zabnicah že petič), slikarske razstave naših in tujih umetnikov. Skrbel je za duhovno rast svojih članov in simpatizerjev; ni pozabil na njihove družabne potrebe in željo po razvedrilo. Skušal je po svojih močeh ugoditi vsem.

Ne smemo pozabiti, da člani SKAD pripomorejo k uresničitvi marsikaterih prireditve na Goriškem, da s svojim idealizmom in s svojim mladostnim zanosom nudijo povsod, kjer je potrebno, svoje moči in prosti čas. Da iščejo vedno novih poti in novih idej za kvalitetnejše in uspešnejše

kulturno življenje pri nas.

Iz tega društva, moramo priznati, je izšla večina mladih prosvetnih delavcev, ki sedaj nadaljujejo svoje delo v vrstah ZSKP ali pa so si izbrali nove poti in nudijo drugim krogom to, kar so prejeli prav v sklopu SKAD.

Dela, ki ga ima SKAD pred seboj, je še mnogo in večkrat pot ni lahka, kot nedvomno ni bila lahka za ustanovne člane društva, ki so z velikim trudom in idealizmom ter z izkušnostjo starejših gradili temelje kulturnemu življenju mladih izobražencev in obenem krepili njihovo narodno zavest.

Ce pa gledamo na rezultate, ugotovimo, da je SKAD odigral in še igra na Goriškem edinstveno vlogo; upamo in želimo, da bi jo tudi v prihodnosti.

Ob tem jubileju želimo vsem članom SKAD, da bi lahko nemoteno z njihovo mladostno svežino in brez dosedanjih težav hodili po poti, ki so si jo izbrali.

Vsem članom, posebej pa odbornikom in vsem, ki jim pomagajo, iskreno čestitam in jim voščimo še obilo uspehov in zadoščenja pri njihovem delu.

Nenazadnje pa se jim še prav iz vsega srca zahvaljujemo za vse, kar so storili za kulturno in duhovno obogatitev nas vseh. - ak

Kardinal König o svetem letu

Na pobudo glavnega odbora za sveto leto je imel dunajski kardinal König v Rimu predavanje o pomenu svetega leta v sedanjem zgodovinskem trenutku Cerkev in sveta. Kardinal je predvsem obravnaval dobo zadnjih 25 let cerkvene zgodovine v družbenem in kulturnem presnavljanju sveta.

Oba cilja, ki ju je določil Pavel VI. za jubilej — prenova in sprava — sta izredno aktualna tako duhovno kot socialno, je dejal govornik. Zato je potrebno, da ju kristjani čimprej pretvorijo v konkretno stvarnost.

Današnji človek ne dopušča več neomejene vere v socialni, gospodarski, znanstveni in tehnični napredek. To ne pomeni, da bi napredek postal neko zlo, ampak ljudje so opazili, da je človek vedno sposoben pretvarjati vrednote in blagoslove v preklestva.

V tem obdobju — je nadaljeval kardinal König — je imela tudi Cerkev svojo krizo, ki se pa zlasti po koncilu kaže kot kriza rasti, kajti kjer je življenje in razvoj, tam je nemir. Dunajski nadškof je

Z glasovi DC, PSDI, in PRI je goriški občinski svet odobril proračun za leto 1975, ki izkazuje milijardo in pol primanjkljaja. Ostale stranke so glasovale proti. Ker je proračun najvažnejši upravni in politični akt, se je temu primerno razvila obširna razprava, v katero so posegli skoraj vsi občinski svetovalci in je zahtevala več sej občinskega sveta.

Politično poročilo je podal župan De Simone. Navedel je razne probleme, s katerimi se bo morala občinska uprava spoprijeti. Omenil je dobre odnose s Slovenijo in Koroško, popolnoma pa je prezrl narodnostno manjšino in njene probleme.

V svojem posegu je predstavnik Slovenske skupnosti dr. Damjan Paulin ugotovil, da je župan s popolnim molkom glede problemov slovenske manjšine jasno izpričal nepripravljenost občinske uprave za stvaren odnos do teh problemov in pokazal politično nevoljo do njih reševanja. Predstavnik Slovenske skupnosti je dejal, da izstop iz odbora nujno pogojuje oceno proračuna, saj slednji izraža predvsem politično voljo in izbire strank, ki so v odboru.

Osrednji problem slovenske manjšine predstavlja ureditev in graditev slovenskih šol. V proračunu je sicer navedena gradnja otroškega vrtca, osnovne in trgovske šole v ulici Campi, za katere je občina že odobrila načrte. Toda zavlačevanja z začetkom del so nesprijemljiva in tudi opravičevanje, da so težave s posojili, ne prepričajo več, saj se ti izgovori ponavljajo že preveč let. Zato je zastopnik Slovenske skupnosti zahteval od župana in odbornika za javna dela, naj se takoj prične z deli in naj se tudi ustrezno uredijo šolska poslopja v južnem delu mesta ter po naših vaseh.

Glede urbanističnega načrtovanja in splošnega regulacijskega načrta je dr. Paulin ugotovil, da se je slednji praktično izkazal za neustreznega in večkrat tudi škodljivega z ozirom na interese slovenske skupnosti. Stalna razlašanja rodovitne zemlje v Standeržu povzročajo nepreprekljivo ekonomsko in etnično izgubo.

Razne spremembe regulacijskega načrta glede obmejnih naprav, industrijske cone, avtoporta ter razstavnega področja so zadale močan udarec našemu kmetu in kmetijstvu sploh. Čas je že, da občina sprejme primerne ukrepe, da globalno pregleda regulacijski načrt in vanj vnese take spremembe, ki bodo res ustrezale zahtevam vseh občanov in ne samo nekaterih.

Naj se pri tem upoštevajo predlogi rajonskih konzult, ki so bile pred kratkim ustanovljene, saj so najpristnejši izraz volje določenih okrožij.

Tudi anketa, ki naj bi ugotovila, kako razne infrastrukture vplivajo na socialni, ekonomski in etnični razvoj in za katero so se nekateri zelo navduševali, se je neke zataknila. Verjetno izid te ankete ni pogodu večinskim strankam.

Neučinkoviti posegi v hribovitih predelih občine (Štmaver, Pevma, Oslavje) povzročajo težave pri odvajanju vode, nekatere ceste so večkrat neprehodne, pojavljajo se zemeljski usadi, ki ogrožajo domačije.

Na gluha ušesa smo naleteli, je dejal predstavnik Slovenske skupnosti pri zahtevi po dvojezičnih napisih, ki ne terjajo velikih finančnih naložb, pač pa samo nekoliko dobre politične volje. Pokrajinska uprava se je v tem izkazala veliko bolj odprta. Tudi dežela je izdala poseben zakon, ki predvideva podpore občinam, ki

imajo višje stroške zaradi rabe slovensčine.

Tudi v odnosu do naše kulturne dejavnosti se občina ni posebno izkazala, saj jo je popolnoma prezrla pri razdeljevanju finančnih podpor. Taka diskriminacija ji gotovo ni v čast.

Naj omenimo še konzulto za probleme slovenske manjšine, v katero sta kulturni slovenski centrali že pred časom imenovali svoje predstavnike in se ni še premaknila z mrtve točke.

Ob takem zadržanju goriške občinske uprave je bilo kaj naravno, da je vodstvo Slovenske skupnosti z negativnim glasom do proračuna izrazilo svoje nezadovoljstvo do upraviteljev goriške občine in do strank, ki so v goriškem občinskem odboru.

Bralci pišejo

»Sosednja«

Da je »Primorski dnevnik« začel v prevodu M. Košute objavljati Gujonov spis »Ljudje Nadiških dolin«, je samo pohvalno. V prevajanju pa je zašlo nekaj nejasnosti — mogoče so že v samem izvorniku — na katere je treba nujno opozoriti, saj predstavljajo vse preveč dragoceno slovensko družbeno-politično dediščino, da bi jih lahko pustili ob strani.

Spomniti je treba najprej na besedo »skupščina«, ki je slovenski jezik ne pozna. Izraz je srbski (od »skupština«); preden so se Slovenci ločili od monarhije, se je uporabljal izraz »zbor« in sicer državni, deželni itd. Zanimivo je, da imajo narodi slovanske jezikovne skupine različne oznake za zbor. Hrvati mu rečejo »sabor«, Makedonci »sobranje« (kar oboji uporabljajo tudi v Jugoslaviji), Poljaki svoj »sejem«, Ukrajinci so imeli svojo »rado«...

Slovenska družbeno-politična dediščina je prav tako ohranila še močne priče nekdanje ureditve, na prvem mestu karantansko »ustoličevanje vojvod«, potem župane, vaške »srenje« (skupnosti), ki jih ponekod imenujejo tudi društva.

V Slovenski Benečiji in tudi na severnem Primorskem se je ohranila še ena pomembna oblika stare slovenske ureditve, to je »sosednja« (zbor družinskih poglavarjev), ki ga je prevajalec (ali pisec) žal prevedel v »sosesko«, kar pa je nekaj popolnoma drugega in ima komaj kak sociološki pomen.

Nenatančno je razložena tudi beseda »arenog«, ki se na Sev. Primorskem za razliko od Benečije glasi »varenga« in znanuje predvsem glasno razpravljanje, zborovanje, pa tudi glasne ženske pogovore. Skoda, da nekateri še vedno mislijo nekoliko naivno, da gre v takih primerih samo za neko »narodno blago«. Zapisovalci bi morali imeti vsaj nekaj sociološkega znanja, saj gre v resnici za ostaline največjega narodno-zgodovinskega pomena.

I. S.

★

Besede vzpodbude

Z listom sem zadovoljen kot vsa leta, kar ga imam in se le temu čudim, kako se ohranjate pri življenju in ne »iztirite«, ko imate tako malo podpornikov. Bila bi nepopravljiva izguba, če bi prenehali izhajati, zlasti v teh tako zmešanih časih, ko je na vseh koncih in krajih toliko lažnih prerokov. V upanju, da še ne boste »zaspali«, vam želim veliko uspeha, novih naročnikov in bogatih podpornikov!

Ferdo Gospodarč, ZDA

UTRIP CERKVE

Pred 500 leti se je rodil Michelangelo

6. marca 1475 se je v kraju Caprese v Toskani rodil Michelangelo Buonarroti. Bil je nedosegljiv velikan v slikarstvu in kiparstvu, pa tudi kot stavebnik. Njegova dela še danes občuduje ves kulturni svet. Poslikal je znamenito Sikstinsko kapelo in vodil gradnjo bazilike sv. Petra. Veličastna kupola je njegovo delo. Pri skupni avdenci v sredo 5. marca se je sv. oče spomnil 500-letnice rojstva tega velikega moža, njegove vere in njegovih čudovitih umetniških del.

Misijonsko zasedanje v Sarajevu

V Sarajevu je bilo 25. februarja četrto redno zasedanje misijonskega odbora jugoslovanske škofovske konference. Zasedanje je bilo v prostorih obnovljenega

semenišča. Slovence so zastopali prelat dr. Vilko Fajdiga, urednik »Ognjišča« Franc Bole iz Kopra in bogoslovec Janez Kržišnik. Srečanje je vodil sarajevski nadškof Čekada.

Udeleženci so ugotovili, da se misijonska zavest v Jugoslaviji naglo dviga. Misijonske nabirke so se v preteklem letu skoraj podvojile. Pri nabirkah prednjačijo slovenski verniki, saj so zbrali skoraj toliko kot verniki iz vseh ostalih republik. Slovenija vodi tudi po številu misijonarjev, ki jih je okoli 130, to je vsaj 10 več kot vse ostale republike skupaj. V Sarajevu izhaja misijonski list v 12.000 izvodih. Dolej je izhajal šestkrat na leto, sedaj pa bo postal mesesečnik.

Stalni diakoni v Zah. Nemčiji

V Zah. Nemčiji je trenutno 260 stalnih diakonov. Velika večina ima družine, le deset odstotkov je samskih. 159 diakonov je ohranilo svoj osnovni poklic, ostali pa se bodo posvetili izključno cerkvenim opravilom.

Postni govor muslimanskega voditelja

Vrhovni voditelj muslimanske verske skupnosti v Libanonu se je v začetku letošnjega posta udeležil slovesnosti v bejrutski stolnici. Imel je prvi postni govor, ki ga je posvetil edinosti med verniki vseh veroizpovedi. Poročajo, da je to prvič, ko je neki muslimanski voditelj obiskal krščansko Cerkev. Pri slovesnosti so bili tudi predstavniki različnih krščanskih skupnosti.

Duhovniki-delavci so se uveljavili

V Franciji živi cela vrsta duhovnikov-delavcev. Za tovrstno dušno pastirstvo razkristjanjenega sveta sta se med prvimi zavzela kardinala Liénart in Marty. Duhovniki-delavci so včlanjeni v posebni ustanovi »Mission de France«, ki šteje trenutno 325 duhovnikov. Gibanje se je začelo leta 1941; leta 1954 so mu postavili na čelo posebnega škofa, po zadnjem koncilu pa so ti »posebne vrste dušni pastirji« deležni tudi več simpatij in odobravanj s strani uradne Cerkve.

Delež Severne Amerike pri misijonskem delu

Ameriški misijonski letopis poroča, da deluje izven ZDA 7.418 katoliških misijonarjev. Največ jih je na Daljnem vzhodu. Večina misijonarjev je redovnikov. Skofijskih duhovnikov, ki delujejo v misijonih je le 220.

Kriza duhovniških poklicev tudi na Danskem

Danska je izrazito protestantska dežela. Katoličanov je komaj 25.844 in še ti so nad polovico tujci. Za katoličane skrbi 136 duhovnikov, od katerih je večina starejših. V bogoslovju je trenutno le šest duhovniških kandidatov.

Kamenčki

Kdo je imel prav leta 1948?

Na nedavnem kongresu tržaške federacije KPI je v polemično diskusijo posegel tudi deželni svetovalec in dolinski župan Dušan Lovriha, ki je o dogodkih leta 1948 med drugim dejal: »Obsodbo (Jugoslavije) in razkol je vsilil Stalin. Z obsodbo Jugoslavije se je takratna komunistična partija Trsta takoj razkrala in z njo demokratično in antifašistično gibanje.«

»Osebnost« je nadaljeval, »sem se odločil za Kominform, ker sem veroval, da imajo prav vse komunistične partije sveta, ki so podpisale tisto dolgo obsodbo, in ne samo ena, jugoslovanska komunistična partija, pa čeprav sem ji bil takrat zelo blizu. Kominform je bil za nas huda drama, pravi pretres in največjo ceno smo plačali prav mi Slovenci.«

»Kdo je imel takrat prav? Tisti, ki so se odločili za Kominform ali tisti, ki so se odločili za Jugoslavijo? Če je bila resolucija Kominforma napačna, pomeni, da ni imel prav nihče.«

Ta priznanja prihajajo po 27 letih. Navedli smo jih zaradi tega, ker smo demokratično usmerjeni Slovenci in z njimi tudi naš list že davno ocenili dogodke leta 1948 za zelo škodljive za Slovence, saj je samo na Tržaškem v nekaj letih »izginilo« okrog 30.000 Slovencev, posebno v Trstu in njegovi neposredni okolici.

Iz navedenega tudi izhaja, da komunistične partije pogosto nimajo prav in da tudi pogrešijo. Nekateri to trdimo že desetletja, drugi pa prihajajo od tega spoznanja šele sedaj... Spectator

Težavni položaj tovarne LA.CE.GO.

(Povzeto po razgovoru z delavci tovarne)

Težave tovarne LA.CE.GO. so se pričele že pred osmimi meseci, tj. julija 1974. Tovarna je prisla v krizo — po mnenju gospodarja Stavra di Santarosa — zaradi zmanjšanja povpraševanja po predelanim materialu. Tovarna je po številu delavcev med največjimi tovrstnimi v Italiji. Predeluje pa celulozo, ki jo dobiva iz Jugoslavije, Švedske in drugih držav. Izdelke prodaja potem velikim trgovinam (Standa, Upim in pd.). Trditelj lastnika je zato neutemeljena.

Grot Stavro di Santarosa živi v Koprivnem ter vodi istočasno tamkajšnje kmetijsko zadruge, ki prav tako občuti muhasto razporeditveno gospodarja. Jeseni se je zgodilo, da se je prepiral z delavci za plače, medtem ko je grozdje skoraj gnilo na trtah. Ima tudi rejo dirkaških konj. Njegovi predniki so že imeli podobno tovarno kot je sedanja in še tiskarno.

Pri vodstvu tovarne je hotel biti sam. Sam je vodil računovodstvo (ki je izostalo za dve leti), se dogovarjal z lastniki večjih trgovin za prodajo blaga, ki ga je oddal večkrat neodgovorno v lastno škodo (to se pravi, v škodo delavske skupnosti). Sam je imel stike z državami za odkup celuloze. Sploh ni skrbel za propagando izdelkov tovarne, medtem ko se druge tovarne stalno posvečajo temu.

Se direktor in uradniki so bili prvotno delavci, ki jih je povišal zaradi posebnih zaslug na delu. Okrog sebe ni hotel imeti pristojnih ljudi, zato tudi ni bilo mogoče v tem času samostojno nadaljevati z delom. Manjkajo namreč tehniki in drugo sposobno osebje.

Delavci menijo o Stavru, da ni sposoben za vodstvo, ker vodi vse sam, neodgovorno in nespretno. Lahko bi se povezal z drugimi industriji ali prodal tovarno »Friulli«, ki bi jo — po mnenju delavcev — kupila, ker bi prinašala dobiček.

Od julija 1974 so delavci delali 24 ur tedensko (namesto 40) in z nemogočimi urniki. Niti trinajste plače jim ni še povsem izplačal. Vse to je bilo storjeno namenoma, da bi se vsaj 200 oseb brez protesta odpovedalo službi. Drugi bi delali še za ostale in to v gospodarjevo korist. Se enkrat bi delavci plačali krizo na lastni koži.

Od 338 prvotnih delavcev se je število zmanjšalo na 290. To pa predvsem, ker so si moške in žene, ki so delali skupno v tovarni, morali poiskati službo drugje. Približno 95 % delavcev ima družino, ki morajo shajati z njihovimi plačami, približno 60 % pa je Slovencev. Prihajajo največ iz Koprivnega, Sovodenj, Gorice in Stanjeza.

Od 10. februarja pa ne delajo več. Gospodar jim je obljubil dopolnilno blagajno (tega denarja pa niso še videli), zato niso zasedli tovarne. Postavili so si šotore pred tovarno; ker pa je le malo ljudi za to vedelo, so jih postavili tudi na Travniku, kjer se menjajo z enakimi urniki kot v tovarni. Upali so, da bo to zbudilo večjo pozornost s strani ljudi in predvsem goriških oblasti.

Do sedaj pa so jim konkretno pomagali le predstavniki nekaterih strank s 50000 lirami in delavci drugih tovarn, ki so zanje prispevali po 1.000 lir. Goriške oblasti pa so se zanimale zanje le z besedami. Nobena tovarna ali trgovina ni ponudila delovnega mesta najbolj potrebnim, dopisniki časopisov pa so le malokrat in le na kratko poročali o njih položaju, ki vključuje skoraj 300 družin.

V torek 4. marca je Stavro di Santarosa izrekel zadnje opozorilo. Jasno je povedal,

da bi se moralo odpovedati službi 50 % delavcev (in ostalim ne bi zagotovil ne datuma ne načina novega delovanja) ali pa bo zaprl tovarno. Soglasen odgovor delavcev je bil in je še vedno: ali bomo delali vsi ali pa nobeden. Dejali so mu, naj to ponovi pred goriškim prefektom.

Tako je tudi storil in razkril končno svoje namene. Deljal je tudi — nasprotno kakor je trdil do tedaj — da bi finančnih pomoči s strani dežele ne sprejel, ker bi ne koristile. Omenil je, da bi se krizo tovarne moglo premostiti le ob drastičnem zmanjšanju delovne sile in z drugačnim organiziranjem dela. Še 6. februarja, štiri dni preden je poslal delavce na cesto, je zagotavljal sindikatom, da je tovarna »zdrava« in da nima namena odpustiti delavcev. Vse to dokazuje njegovo neuravnoteženost.

Sindikati so se odločili za legalno pot, dokler ne pride do zaprtja tovarne. Vse bi se dalo rešiti le s povsem drugačnim vodstvom. Delavci bi ohranili svoje mesto, poskrbelo bi se za delovni načrt, ki je manjkal, pomagala naj bi vsa dežela. V sredo zjutraj se je vršila splošna protesta-triurna stavka, združena s shodom na Travniku. - k. h.

Dve seji Slovenske skupnosti v Trstu

V petek 29. februarja se je sestal izvršni odbor Slovenske skupnosti. Poleg Lokarja, Terčona in Tula je seji prisostvoval tudi predsednik sveta Harej. Odbor je izrazil svoje zadovoljstvo nad rednim in odgovornim potekom volitev na slovenskih šolah, ker se je pri tem pokazala visoka zrelost naših ljudi, ki so, kjer le mogoče, dali skupno podporo enotnim in soglasno postavljenim listam.

Glede avtoporta pri Fernetičih je odbor pozdravil soglasni sklep občinskega sveta zgoniške občine, ki je s svojim nastopom učinkovito zaščitil interese in koristi domačega prebivalstva. Pri tem je bilo poudarjeno, da je Slovenska skupnost za čimprejšnjo izgradnjo važnega mednarodnega tranzitnega objekta, da pa je proti temu, da se na Tržaškem in tudi drugje v naši deželi takšne in podobne gradnje vršijo skoraj izključno na račun in v škodo slovenskega prebivalstva.

S takšno prakso je treba prenehati. Za svoj naravni kapital, zemljo, moramo Slovenci dobiti v zameno ne le pravično delno odškodnino, temveč tudi druge dolgoročne koristi, ki lahko nadoknadijo izgubo tega bistvenega gospodarskega dejavnika.

Podobno stališče je izvršni odbor zavzel tudi do vprašanja kraških rezervatov. Slovenska skupnost ponavlja svoje odklonilno stališče do obstoječega zakonskega osnutka, ki ne predvideva nikakršne oblike zaščite manjšine ter samoupravljanja prebivalstva. Z ustanovitvijo rezervatov bodo najbolj prizadeti naši ljudje, ki so edini poklicani, da upravljajo in izkoriščajo svoje dobrine, kakor se je to dogajalo v preteklosti, ohranjujoč pri tem naravne lepote Kraša v najboljši obliki.

Spričo teh dejstev ter spričo odnosa večinskih strank do pravice uporabe slovenskega jezika in govora, ki je izvršni odbor pozitivno ocenil zadržanje deželnega svetovalca dr. Stoke, ki je zavzel odklonilno stališče do deželnega proračuna. Kljub našem obljubam ni namreč dežela doslej ničesar storila, da bi vsaj delno omilila

VLADIMIR NAZOR

Legenda o sv. Kristofu

Njegov odnos do očeta se docela spremenil. Ne veseli se toliko zmage nad levom kolikor tega, kar sedaj gleda v očeh svojega očeta. Lovec na zveri vedno bolj blede in vedno bolj slabi, toda njegov glas postaja mehkejši in v njegovem pogledu, uprtem na sina, sije nov žar.

Mladenič spozna, da se je v njegovem očetu vse spremenilo, da mu že odpušča in da ga že ljubi.

Toda ranjenec ne preboli preminjani fan. Umre, govoreč svojemu sinu:

— Takja moč je dar zlobnih bogov. Vedno boš sam in nesrečen. Pojdi v svet in išči tistega, ki je najmočnejši, težji od tebe!

In Reprobus kmalu sam spozna, da mu je oče govoril resnico. Vsi še naprej hvalijo njegovo dobroto in njegovo moč, toda k sebi ga ne pustijo. Premočan je, da bi jim lahko bil za gospodarja ali prijaj

Nastop zbora »Emil Adamič«

V Kulturnem domu v Trstu je nastopil v soboto 1. marca znani učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« iz Slovenije. Zbor praznuje letos 50-letnico ustanovitve, zato je bila pred koncertom slovesnost s pozdravnimi nagovori predsednika SPZ prof. Palčića in tajnika sindikata slovenske šole prof. Škerljca. Večer sta namreč priredila SPZ in sindikat v sodelovanju z ZKPO. Predstavnik slednje je nato podelil zlate Gallusove značke devetim ustanovnim članom učiteljskega zbora, ki živijo na Tržaškem.

Sledil je koncert. Zbor je pod vodstvom Branka Rajštra zapel vrsto renesančnih, borbenih in narodnih pesmi ter je navdušil občinstvo.

Praznik sv. Jožefa v Ricmanjih

Na praznik bo služba božja po sledenjem redu: ob 9. uri sv. maša z govorom in mladinskim petjem; ob 11. uri peta sv. maša s slavnostnim govorom; ob 15. uri

litanijske sv. Jožefa in blagoslov; ob 17. uri večerna sv. maša z ljudskimi petjem. Ves čas priložnost za velikonočno spoved in prejem sv. obhajila.

Ljudje

Aleksander Rojc je diplomiral na tržaški filozofski fakulteti.

Otroška kolonija v Dragi zopet vabi

Narava se še ni prebudila iz zimskega spanja in že je treba pomisliti na vroče poletne dni, saj kot sami vidite, že nekaj let ni prave pomladi.

Mnoge družine se podajo na polno zasedeno obrežja, kjer najdejo le malo oddiha. Drugi se spet napotijo v gore. Tu zadobijo srčnega miru in veliko kisika. Veliko je takih potnikov. Spet drugi vandrojo po nepoznatih deželah in polni novih vtisov pripovedujejo pripetljaje svojim znancem. Nekateri ostanejo doma in posebno kmetje imajo svoje počitnice s senom in drugimi poljskimi opravili.

Otroci morajo tudi imeti svoj oddih; nedavno temu jih je bilo mnogo po kolonijah, v gorah ali ob morju. Kdor si je zaželel obojega, mu ni bilo treba daleč stran. Za streljaj od Trsta, v miru in tišini, na prostem, na varnem prostoru — ste uganili, kaj? — v Dragi, mu je bil na voljo čist zrak, v kolikor mu ga je dovoljeno imeti, in pa morje, do katerega ni bilo daleč z avtobusom.

Tudi letos bodo tam letovali. V dveh izmenah, če nam bodo javne ustanove in oblasti prišle pravočasno na pomoč z denarnim prispevkom.

Kdor bo prišel v Drago, se je bo vedno razveselil, letos pa še bolj. V teku so zdaj razna popravila in novosti, ki bodo veliko pred začetkom kolonij dokončana.

Da pa ne bodo naši malčki ostali nepreiskrbljeni, prosimo dobre osebe, da nam dajo svojo velikodušno pomoč v času dveh mesecev s tem, da bodo opravljale vsakodnevna dela in pri vodstvu kolonije. Vsi, ki pridete v Drago na oddih ali pa na delo, ste naprošeni, da se pravočasno javite in pokličete telefonsko številko 226117 ali pa se oglasite na slovenskih osnovnih šolah.

V Marijinem domu v ul. Risorta v Trstu bo v **nedeljo 16. marca ob 17.30** igra v treh dejanjih

»SPRAVA«

Igra je zelo primerna za postni čas, zato vsi vljudno vabljeni!

Se k Prešernovi proslavi v Ricmanjih

O uspeli Prešernovi proslavi v Ricmanjih 2. marca smo že poročali v zadnji številki našega lista. Naj še dodamo, da je pesem »Turjaška Rozamunda« recitala Bernarda Kuret. Njeno podajanje je vse prisotne zelo zadovoljilo. - E. F.

Bogoslovci celovške škofije

Celovško veliko semenišče je zaprto. Koroški bogoslovci študirajo v Salzburgu. Celovška škofija ima 31 bogoslovcev; od teh je Slovencev devet. Slovenska novomašnika bosta letos dva.

V naravnost titanskih delih, s katerimi je ta vladar hotel spremeniti svoje kraljestvo v nov zemeljski raj, najtežja bremena padajo vedno na Reprobusove rame, valovi najbolj divjih rek butajo ob prsi Hortikinega posinovljenca, najstrašnejše zveri morajo pasti pod udarci Reprobusovih rok.

Ščasoma pa Reprobus opazi marsikaj, kar mu začne spodjedati veselje. Za svoja orjaška dela uporablja kralj mravljišče suznjeve in cele podjarmljene narode. Njegova dela so velikanska, tudi slavna, toda vse to izvršuje množica slabotnih ljudi, ki so do nedavna ginevali od truda. Podobni so mravljam, ki opravljajo delo tako, da vsaka nosi po eno slamico ali grudico zemlje.

Kralj pa, ogrožen in z glavo kot lev, ne dela nič. Gospodarju se ne spodobijo, spopasti se s služabnikom, zato začena Reprobus izgubljeni upanje, da bi kdaj občutil na svoji koži moč tega vladarja. V glavo se mu vtihotapi misel, da mu bo kralj ostal vedno nekaj dolžan, da morda le vara njega in druge, izkazujoč jim moč, ki je v resnici nima.

Reprobus začne zanemarjati delo, bolj

pa natanko opazuje svojega gospodarja. Bilo mu je že jasno, da je to človek, ki drži vse v svoji roki, vlivajoč v posameznika in v množice strah. Zato je prežal nanj z željo, da bi spoznal, ali je na svetu stvar, ki bi se je kralj bal.

Nekega večera pelje kralj Reprobusa v temen gozd. Hodita že dolgo, ko obstane ta na robu brezna, v čigar globini je sredi dima tleh ogenj.

Skrb je zasenčila kraljev obraz.

— Ali vidiš, Reprobus?

— Vidim. Nekaj gori.

— Tu spodaj je ta, ki ruši in uničuje vse, kar jaz gradim. On udarja z nevihtami in poplavammi, sušo in vročino. Ko bi njega ne bilo, bi se mi ne mučili toliko. Sovražni me, ker sem kristjan. Rad bi mi podrl mesta, porušil svetišča. Hudoben je in lokav. Proti njemu se bojujem že od davna, a najin boj še ni končan.

— Sestopiva?

— Nikar! Poslušaj me. To je pravi pravcati — sovražnik.

— Ti si že premagal na tisoče sovražnikov.

— Ze res! Toda ta je take narave, da

Olympia - Il Pozzo 3 : 1 (15 : 10, 15 : 17, 15 : 7, 15 : 3)

Tekma je bila zelo dolgočasna in je razočarala gledalce, ki so se zbrali v telovadnici v Kornu. Il Pozzo je bil brez dvoma zelo slab nasprotnik za »plave«, ki kljub temu, da so gostje slabo igrali, niso uspeli odpraviti Furlanov z gladkim 3 : 0.

Ze pred tekmo, ko so se igralci ogrevali, smo videli, da gostje sploh niso zmogli dobre igre, kajti le redkokdaj so se dotaknili žoge, ne da bi napravili napake. To je mogoče vplivalo na »plave«, ki so tekmo začeli zelo dekoncentrirani. Sodnik si ni upal »piskati« gostom vseh napak, kajti če bi to storil, bi bilo igranje nemogoče.

V prvem setu je Olympia napravila kar šest servisov in dokaj naporno osvojila set s 15 : 10.

V drugem setu je trener in igralec Olympije Franko Nardin šel na klop in ekipa se ni več znašla, kajti ni vajena igrati brez njega (in to je zelo slabotno). Igralci so se lovili in niso mogli pokazati dobre igre. Gostje so se nekoliko opogumili in po dolgem boju osvojili set s 17 : 15.

V tretjem setu je znova nastopil kapetan »plavih«, a igra se ni izboljšala. Nasprotnik je vodil vse do rezultata 6 : 2. Tada so igralci domačega moštva uspeli pokazati nekaj dobrih akcij, ki so strle nasprotnikov odpor in rezultat se je obrnil na 15 : 7 v korist domačinov.

Zadnji set je bil zgolj formalnost, kajti gostje niso več igrali s tistim navduše-

V **nedeljo 16. marca ob 17. uri** bo igral v dvorani pri šolskih sestrah v BORSTU

ANSAMBEL TAIMS

Nastop prireja Krekov dom iz Boršta. Vabljeni!

njem kot v začetku in so set gladko prepustili Olympiji (15 : 3).

Po tej zmagi ostaja Olympia še vedno na drugem mestu lestvice, vendar pričakujemo, da se to, kar smo videli preteklo soboto, ne bo ponovilo na prihodnjih nastopih. Nasprotnik se ne imenuje zmeraj Il Pozzo in tako igra lahko pripelje moštvo do novega poraza, ki bi lahko pomenil izgubo možnosti za končno uvrstitev na eno od prvih dveh mest.

Sedaj prvenstvo počiva; prihodnji nasprotnik Olympije bo 22. marca v Gorici ekipa Libertas iz Turriaca.

V soboto 22. februarja se je začelo na Goriškem prvenstvo 3. divizije. V tem prvenstvu nastopa tudi druga ekipa Olympije; igrajo še: Azzurra, Fulgor ter Libertas iz Gorice in Torriana iz Gradiške.

Prvi nasprotnik Olympije je bila Torriana, katero so naši igralci zasluženo zmagali z rezultatom 3 : 0. Tekma je bila precej mirna in premoč Olympije se je izkazala že v prvem setu. Za Olympijo so igrali: T. in A. Devetak, Bagon, Jarc, Kuštrin, Uršič, Soban, Sirk, Cotič M., Vogrič in Macuzzi.

V soboto 8. marca se je Olympia srečala s ekipo Fulgor. Tokrat je boljši nasprotnik premagal naše fante s 3 : 1. Igrali so Bagon, A. in T. Devetak, Sirk, Uršič, Rustja, Kuštrin in Jarc.

V **sredo 19. marca** organizira S. Z. Olympija odbojcarski turnir za »pokal Olympije«. Sodelujejo DLF Trbiž, Torriana iz Gradiške, Kras iz Zgonika ter Olympia iz Gorice.

se meni ne spodobijo, spopasti se z njim.

— Potem grem sam.

Toda kralj ga ni pustil napraviti niti koraka. Zijal je v brezno in šepetal:

— Glej!

Ogenj dnu prepada se je bil razplamenel. Dim se je kupal, se sukljal v vrtince, prihajal je iz brezna. Zdaj je bilo videti strme stene prepada. Velikanski človek je prihajal iz plamenov, v roki je nosil baklo, vzpenjal se je po strmini na drugi strani prepada. Bil je gol in rdeč. Bolj kot hodil, je drsel po kamniti poti in postal vse večji.

Kralj se je stisnil k Reprobusu:

— Glej ga! On je... Satan! Prihaja, da mi zažge gozd. Z njim se moraš enkrat pomeriti.

Reprobus pogleda gospodarja. Pa ga komaj prepozna. Kraljeve oči so bile široko odprte, obraz se mu je potegnil, zobje so mu šklepetali.

— Ti se ga bojiš, kralj — je vzkliknil Reprobus.

— Pa saj ti ne veš, kdo je... Satan! To je močni, to je najmočnejši.

(Drugič naprej)

Kulturni večer

V sredo 5. marca je na povabilo SKAD-a imel v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici predavanje o Kocbeku p. Lojze Bratina SJ iz Ljubljane. Predavatelj, ki je pred kratkim diplomiral na Gregorijanski univerzi v Rimu, je predstavil svojo tezo z naslovom »Krišćanska antropologija pri Edvardu Kocbeku«. V zgoščenih in jedrnatih besedah je podal pregled krišćanske in filozofske misli Kocbeka, poudaril vpliv francoskega misleca Emmanuela Mouniera, Kocbekovo razdvojenost med zgodovinsko resničnostjo ter njegovim metafizičnim pojmovanjem človeka in njegovega odrešenja. Sledil je razgovor s predavateljem.

Seja sindikata slovenske šole

Na seji sindikata slovenske šole - tajništvo Gorica, ki je bila v ponedeljek 10. marca je predsednik prof. Albin Sirk poročal o zadnjem sestanku deželne šolske komisije, na katerem so sklenili tiskati knjigo zgodovine za licej ter so razpravljali o položaju nekaterih šolnikov ter o dokladi za dvojezičnost, ki jo je sindikat že pred časom zahteval.

Predsednik je nadalje poročal o vlogi na pristojno oblast, da bi neučno osebe slovenskih šol imelo svoje predstavništvo v pokrajinskem upravnem svetu za neučno osebe.

V zvezi z dodelitvijo dveh mest pomožnega tajnika na osnovnih šolah v Gorici (za vso državo je dodeljenih 5.000 takšnih mest) je sindikat vložil zahtevo na pristojno oblast, da eno takšno mesto prisodi slovenski osnovni šoli. Prav tako bo sindikat zahteval, da od štirih mest za pomožnega tajnika na srednjih šolah, ki so bila dodeljena Gorici, pripade eno mesto nižji srednji šoli s slovenskim učnim jezikom.

Osnovne vprašanje seje pa je bila razprava o stavki slovenskih šolnikov, napovedani za 26. marec. Odbor sindikata je sklenil, da bo stavko potrdil, če do 12. marca ne bo sindikat prejel odgovora prosvetnega ministrstva na vlogo tržaške sekcije v zvezi s spremembo pooblaščenih dekretov, samostojnega slovenskega okraja in drugih vprašanj, ki se tičejo slovenske šole.

Sindikat slovenske šole poziva vse dejavnike, zlasti pa šolski odbor, da se čimprej sestane in zahteva od deželne uprave, da podpre pri ministstvu vlogo sindikata slovenske šole.

Glasbeni koncert

V okviru letošnjega goriškega koncertnega abonmaja je bil v torek 11. marca zvečer koncert Glasbene maticice iz Trsta. Pod vodstvom dirigenta Oskarja Kjudra je godalni orkester izvajal skladbe K. Stamitz, Händla, Bacha in Mozarta. Pri Händlovem koncertu za oboo in godalni orkester je nastopila solistka Fiammetta Zuliani, pri Bachovem koncertu za violino in orkester v e-duru pa mladi slovenski violinist-solista Zarko Hrvatič. Oba solista svoje točke izvajala dovršeno in prepričljivo. Občinstvo je nagradilo orkester in solista z bogatim ploščkanjem, solista in dirigent pa so v priznanje prejeli še nageljne.

Štandreški in sovodenjski kmetje za ohranitev lastne zemlje

V prostorih prosvetnega doma »Anton Gregorič« v Štandrežu so se zbrali štandreški in sovodenjski kmetje, ki so prizadeji zaradi gradnje raznih infrastruktur. Pokrajinska uprava, ANAS in goriška občina so pred leti zasedle velike površine rodovitne zemlje in niso še do zdaj plačale odškodnine.

Seje se je udeležila pokrajinska odborica Marija Ferletič, sovodenjski župan in predstavnik Slovenske skupnosti dr. Damjan Paulin.

Prizadeti kmetje so ostro protestirali zaradi zavlačevanj pri izplačilu odškodnine, zahtevali so, naj se odškodnina, ki je bila določena pred leti primerno zviša, saj je v tem času vrednost lire zelo padla.

Zavzeli so se za razgovor z odgovornimi predstavniki omenjenih uprav, da bi jim predložili še vrsto zahtev, predvsem naj se omogoči, da bodo kmetje lahko imeli primerne dostope do zemljišč, da se uredijo poljske ceste in da se poravnava škoda, ki je bila storjena pri gradnji infrastruktur.

Predlagali so tudi skupne in odločne nastope, da se s tem preprečijo nove razlastitve, ki spreminjajo gospodarski in etnični značaj naših krajev.

Rupa

Pomlad, ki je skoro brez zime zajela naše kraje, me je razpoložila, da obiščem naš otroški vrtec, kjer naša mladež doživlja pomlad svojega življenja. Ta vrtec vodi že peto leto učiteljica Slavka Lakovič.

V pomenku z njo sem zvedel, da prihaja večina otrok iz Rupe in Peči, nekaj pa jih je tudi iz Gabrij ter celo z Vrha. V času, kar poučuje gdč. Lakovič, se je številno učencev kar podvojilo.

Otroci vrtec radi obiskujejo, imajo lepe glasove in tudi radi prepevajo. Tako smemo upati, da slovenska pesem in govornica v naših vaseh še ne bosta zamrli. Otroci se z veseljem pripravljajo tudi na tradicionalni »praznik frtaljes«, ki bo konec aprila v Rupih.

Za zaključek sem vprašal gdč. učiteljico, če ima kako posebno željo. Dejala je, da si zlasti želi sodelovanja in zanimanja s strani staršev otrok, ki vrtec obiskujejo. So namreč problemi, ki se dajo rešiti le z obojestranskim sodelovanjem. - *Oče iz Rupe.*

Gabrje-Vrh sv. Mihaela

V nedeljo 9. marca se je sestel na Vrhu upravni svet gabske župnije, da s svojim župnikom razpravlja o nekaterih vprašanjih, ki zadevajo vso župnijo.

Prva je podružna cerkev sv. Mihaela na Vrhu. Treba jo bo temeljito popraviti, zlasti streho. Odbor je že dal napraviti proračun, ki je precej visok: 7 milijonov lir. Del stroškov se bo dalo kriti z izkupičkom od prodanega zemljišča, ostali denar pa bo treba še le poiskati. Odbor želi, da bi upravni urad goriške škofije čimprej poslal svojega izvedenca, da ugotovi dejansko stanje in se bo tako moglo začeti z deli.

Obnova župnišča in cerkve v Gabrjah počasi, a vendarle napreduje. Obnovljena je streha na cerkvi in župnišču, veliko del pa še čaka na izvedbo znotraj stanovanjske hiše. Tudi tu so stroški zaradi draginje občutno narasli. Treba bo misliti na prodajo kakega zemljišča, ki je last gabske cerkve.

Odbor je tudi ugotovil, da je zvonik gabske cerkve v zelo slabem stanju. Nevarnost je, da popustijo tramovi in da se zrušijo zvonovi. Zato je nujno potrebno, da se ob obnovi župnišča in cerkve misli tudi na zvonik, čeprav prvotno ni bil vključen v proračun. Treba je izkoristiti sedanjo prilžnost, ko so delavci že v hiši.

Končno je tekel pogovor o birmi, ki bo v nedeljo 4. maja v popoldanskih urah v gabski cerkvi, ker bi bila vrhovska daleč premajhna, saj se je k birmi prijavilo nad 40 otrok. Upati je, da bo takrat tudi že cerkev naréd, da obnovljena sprejme svojega nadpastirja. - *jk*

Štandreška rajonska konzultacija se je sestala

Po zgledu pevnske rajonske konzulte so se zbrali tudi člani štandreške rajonske

DRAMSKI ODSEK PD »F. B. SEDEJ« IZ ŠTEVERJANA

uprizori v sredo 19. marca ob 16. uri v župnijski dvorani v Števerjanu dramo v štirih dejanjih

Fran Govekar

»LEGIJONARJI«

Nastopa nad dvajset igralcev.
Vsi toplo vabljeni!

DAROVJ

Za tiskovni sklad Katoliškega glasa: Norma Jazbec namesto cvetja na grob Ludvika Pipan 10.000; Gizela in Ivan Vidav ob 50-letnici poroke 20.000; ga. Štor 3.000; Maks Sah, Trst, 4.000.

N. N. daruje za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče po 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Alojzije Maraž darujejo za števerjansko cerkev: družina Bajt 10.000; Drago Komjanc 15.000; družine Terpin 50.000 lir.

C. B., Gorica, daruje za lačne po svetu in za slovenske misijonarje po 5.000 lir.

Za goriško Olympijo: Koren, ul. Carducci, 30.000; Soban, Jamlje, 30.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: ob rojstvu Lenke Bizjak daruje Marija Bizjak 5.000; ista ob isti prilžnosti za lačne v deželah v razvoju 5.000 lir.

V počastitev spomina pok. Alojzije Martelanc darujejo za reveže Slov. Vincencije-

SKAD - 20 LET
Slovensko akademsko društvo v Gorici
Po pozdravih nastop:
gledališke igralke Bogdane Bratuževe
sopranistke Ileana Bratuževe
in basista Jožeta Stabeja

Katoliški dom - Gorica
16. marca 1975 ob 17.30

konzulte na neuradnem sestanku, katerega so se udeležili skoraj vsi svetovalci. Na sejo ni bil vabljen fašistični predstavnik.

Soglasno so sprejeli sklep, da čimprej pošljejo županu spomenico z zahtevo, da se takoj uradno skliče štandreška konzultacija, kajti problemov, ki čakajo na ustrežno rešitev, je veliko. Gre predvsem za stalna razlašanja, spremembo regulacijskega načrta, dograditev otroškega vrta, napeljavo metana, razširjenje pokopališča in še marsikaj drugega.

★ ZA KMETOVALCE ★

Referendum proti lovu. Pokrajinska Zveza neposrednih obdelovalcev zemlje v Trstu skupno s pokrajinskim odborom za varstvo kmetijstva in okolja poziva kmete, naj podpišejo prošnjo za referendum proti členu 842 civilnega zakonika, ki kot je znano, dovoljuje lovcem prost vstop v privatna zemljišča z vsemi negativnimi posledicami za nasade in domačo žival. Zveza in odbor zahtevata, da bo člen 842 takole spremenjen:

»Nihče ne sme vstopiti v tuja zemljišča zaradi lova in ribolova ali pa iz katerega koli drugega namena brez dovoljenja lastnika.«

Zbiranje podpisov je vsak dan v občinskih uradih tržaške pokrajine od 10. do 12. ure.

Širite »Katoliški glas«

Seminar za slovenske šolnike

Pretekli teden je potekal v Kulturnem domu 11. seminar za slovenske šolnike na Tržaškem. V ponedeljek 3. marca je bila slovesna otvoritev. Udeležili so se je poleg profesorjev, učiteljev in dijakov, ki zaradi tega niso imeli pouka, visoki politični in kulturni predstavniki iz Trsta in iz matične domovine. Uvodni govor je imel šolski skrbnik P. Fidenzi, ki se je dotaknil zlasti perečega problema zaposlitve diplomirancev. Za njim je v imenu odbora za vzgojo in izobraževanje SRS pozdravil udeležence seminarja Leopold Kajzar, ki je poudaril veliki pomen, ki ga ima šolanje.

Za slovenske šolnike je spregovoril prof. Janko Jež, v imenu sindikata slov. šole pa prof. Franc Škerlj. Oba govornika sta poudarila pomen seminarja, opozorila pa sta tudi na nekatere nerešene probleme, ki tarejo slovensko zamejsko šolstvo.

Seminar je trajal do petka 7. marca. Udeleženci so bili razdeljeni v tri skupine: slaviste, ostale profesorje in učitelje, predavatelji pa so bili univerzitetni profesorji in strokovnjaki iz Ljubljane. Seminar se je zaključil s tradicionalnim sprejemom generalnega konzula SFRJ v Kult. domu.

ve konference v Barkovljah: Angel in Nada Martelanc 20.000, družina Germani 5.000, Anica S. 1.000, ga. Filipič 1.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Bole ob smrti tete Carmen 50.000; Albina Košuta ob prvi obletnici smrti moža Stanka 10.000; Ana Sosič-Zerjal in Neva Fonžari 40.000 lir.

Namesto cvetja na grob Ludviku Pipanu iz Mavhinj daruje Josip Zavadlav iz Vižovelj za Katoliški glas, za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine po 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Rina Berti, Standrež, 5.000 lir.

»Slovenska cerkvena pesem« je naslov nove plošče, ki jo je izdala »Družina« v Ljubljani. Pesmi izvaja Akademski pevski zbor sv. Cecilije iz Ljubljane. Cena 3.500 lir. Dobi se v knjigarnah Fortunato v Trstu, v Katoliški knjigarni v Gorici in na upravi našega lista.

OBVESTILA

Skupna duhovna priprava na veliko noč za slovenske vernike goriškega mesta bo od četrtega 13. marca do nedelje 16. marca in sicer: v četrtek 13. marca maša in govor pri Sv. Ivanu ob 19.30; v petek 14. marca maša in govor pri Sv. Ignaciju ob 19.30; v soboto 15. marca maša in govor pri Sv. Ivanu ob 19.30; v nedeljo 16. marca zaključek v stolnici ob 16. uri.

Svetoletno romanje v Rim konec maja bo s pulmani in ne z vlakom kot je bilo rečeno. Slovenski romarji bomo imeli na voljo dva pulmana, prvega za romarje iz goriške slovenske duhovnije, drugega pa iz goriških vasi. Ker so se nekateri odjavili, je še nekaj prostorov v prvem in nekaj v drugem pulmanu. Če še kdo želi z nami v Rim, se še lahko prijavi čimprej pri svojem župniku, ki naj potem takoj sporoči v Gorico. Ko bosta pulmana polno zasedena, ne bo več možnosti za vpis. Zato pohitite.

Gledališče »Komedija« iz Zagreba bo nastopilo v Kulturnem domu v Trstu za igro »Jalta, Jalta« v petek 14. marca ob 20.30 abonma red premierski, red G in H; v soboto 15. marca ob 20.30 abonma red B - prva sobota po premieri, red D mladinski v sredo in red E - mladinski v četrtek; v nedeljo 16. marca ob 16. uri abonma red C - prva nedelja po premieri in red F - okoliški.

»Pika Nogavička« je naslov mladinske igre, ki jo bo v torek 18. t.m. ob 15.30 uprizorilo v Kulturnem domu v Trstu Mladinsko gledališče iz Ljubljane. Avtor igre: A. Lindgren.

Plošča »Rož, Podjuna, Zila« vsebuje pesmi, ki jih je koroški zbor »Gallus« pel lani na svoji turneji v Sev. Ameriki in Kanadi ter zapel kasneje tudi v Katoliškemu domu. Dobi se na upravi našega lista. Cena 4.000 lir.

Paginacija našega lista bo prihodnji teden zaradi praznika sv. Jožefa, ki pade v sredo, že en dan prej. Dopolje sprejemamo ta dan le do 10. ure dopoldne.

LISTNICA UPRAVE. Naš naročnik iz Toronto 565, Roche, nam je poslal 20 dolarjev. Ker pa ni navedel točnega naslova, ne vemo kdo je s to vsoto poravnal naročnino. — Prosimo vse naročnike, naj ob vsaki pošiljki navedejo tudi točen naslov.

DOPISNIKOM V VEDNOST. Zадnje čase se vedno pogosteje dogaja, da prejema uredništvo daljše članke v sredah po desetih urih. Take članke je tehnično nemogoče objaviti, ker je številka v glavnem že pripravljena za tisk. Zato naj se taki dopisniki ne čudijo, če pridejo njih članki na vrsto šele čez teden dni. Tudi bi uredniki želeli, da bi dopisniki ne bili tako razvečeni v svojih člankih. Naj upoštevajo, da je naš list ne dnevnik, ampak tednik, da ima le 4 strani in da mora biti v njem prostora za vse probleme, ne le za nekatera.

SS gledališče v Trstu, ZSKP in SPZ iz Gorice prirejajo v sodelovanju z ustanovo EMAC gostovanje gledališča »Komedija« iz Zagreba za igro Milana Grgiča in Alija Kabiljo

JALTA, JALTA

Gostovanje bo v četrtek 13. marca ob 20.30 v gledališču G. Verdi v Gorici za goriški abonma.

V soboto, 8. marca je v Trstu umrla Marijina družbenka

Nežka Lazar

H Gospodu se je vrnila v starosti 82 let. Za sodelovanje in vztrajno širjenje našega tednika se umrli Nežki zahvaljuje in ji želi božje plačilo

Uredništvo in uprava
»Katoliškega glasa«

Trst, 10. marca 1975

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 16. do 22. marca 1975

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Jurij Kozjak, slov. janičar«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasbena skrinja. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 »Crpalka«. Igra. 18.15 Operetna fantazija. 19.00 Folk iz vseh dežel. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.00 Poje O. Vanoni. 19.10 Stane Malič. 19.25 Za najmlajše. 20.35 R. Wagner: »Parsifal«, opera. 21.50 Nežno in tiho.

Sreda: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.15 Glasbena matineja. 11.15 Mladinski oder: »Božja pot sredi breskovega cvetja«. 11.35 Opoldne z vami. 16.0 »Uoljčica je vre leti«. 16.30 Glasbena panorama. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Zbori in folklora. 20.30 Simfonični koncert. 21.35 Motivi iz filmov.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelj iz njihove korespondence. 19.10 Verska gibanja v Italiji. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Sakuntala«. Igra.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni ital. skladatelji. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Liki iz naše preteklosti. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »V Sibilinem vetru«. Dramatiziran roman. 21.30 Vaše popevke.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 16. do 22. marca 1975

Nedelja: 10.20 Otroška matineja. 12.00 Smučarski poleti. 14.30 Veseli tobogan. Grosuplje. 16.40 Košarka C. Zvezda: Zadar. 18.15 Nogomet Hajduk: Dinamo. 20.35 »Odpisani«. 21.25 Kitajska. 21.55 Sport.

Ponedeljek: 17.30 Čudovito žerjavovo darilo. 18.10 Madžarski zbor. 20.05 »Stilistične vaje«, drama. 21.05 Kulturne diagonale. 21.35 Mozaik kratkega filma.

Torek: 17.40 Rožni pogovori. 18.20 Nigogar ni doma. 18.30 Avtomobil skozi kame-ro. 18.50 Skofja Loka. 21.10 »Crno mesto«. Sreda: 17.30 Viking Viki. 20.05 »Sadike«, film. 21.40 Miniature. 22.15 Sport.

Četrtek: 16.35 Slalom za ženske. 17.35 Ko bo pomlad: Pazi na otroka. 18.25 »Vojna insektove«, film. 20.05 »17 trenutkov pomladi«. 21.30 Četrtekovi razgledi.

Petek: 16.20 Smuk za ženske. 17.20 Mladinska oddaja. 18.15 Ansambel »Savski val«. 20.05 »Sadovi jezov«, film.

Sobota: 10.00 Paralelni slalom za ženske. 15.55 Nogomet Željeznikar: Hajduk. 18.20 Ezopove basni. 18.45 Alfonso. 20.00 »Gledališče v hiši«. 20.45 Kratak film. 21.00 Pesem Evrovizije 75.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: mgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo